

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w części dotyczącej skarżącego z uwagi na naruszenie praw podstawowych;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 7 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do rzetelnego procesu. Strona skarżąca podnosi, że jej prawa do obrony zostały naruszone, ponieważ nałożono na nią sporne sankcje, mimo iż nie została uprzednio wysłuchana, nie miała możliwości obrony ani nie zapoznała się z dowodami, na podstawie których środki te zostały przyjęte.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit pierwszy TFUE. Strona skarżąca zarzuca Radzie, że zarządziła wobec niej środki ograniczające, nie podając jej powodów w celu umożliwienia jej przedstawienia obrony. Strona skarżąca zarzuca stronie pozwanej, że zadowolili się ogólnym i stereotypowym sformułowaniem, nie wskazując dokładnie okoliczności faktycznych i prawnych, od których zależy zgodne z prawem uzasadnienie decyzji i ustaleń, które doprowadziły do jej wydania.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący zasadności uzasadnienia. Strona skarżąca zarzuca Radzie, że oparła się na uzasadnieniu oczywiście błędnym i działała bez rozróżnienia, co sprawia, że uzasadnienia tego nie można uznać za odpowiednie pod względem prawnym.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia gwarancji związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że nie tylko nie przedstawiła w sposób użyteczny swojego stanowiska Radzie, ale także, wobec braku wskazania w zaskarżonej decyzji jakichkolwiek szczegółowych i konkretnych powodów ją uzasadniających, nie jest w stanie wykorzystać swej skargi przed Sądem.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające, a dokładniej zamrożenie funduszy stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej do swobodnego dysponowania swoim mieniem.

- 7) Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia prawa do życia prywatnego, w zakresie w jakim środki polegające na zamrożeniu funduszy i ograniczeniu swobody poruszania się stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2011 r. — Safa Nicu Sepahan przeciwko Radzie

(Sprawa T-384/11)

(2011/C 282/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Safa Nicu Sepahan (Ispahan, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Bahrami)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wpisu nr 19 do załącznika VIII rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26);
- stwierdzenie, że pozwana naruszyła art. 265 TFUE poprzez zaniechanie rozpoznania przedstawionego przez skarżącą w dniu 7 czerwca 2011 r. wniosku o ponowne rozpatrzenie dokonania wpisu nr 19;
- zarządzenie usunięcia nazwy skarżącej z przyjętego przez UE wykazu sankcji;
- przyznanie skarżącej odszkodowania w kwocie, która ma zostać ustalona w trakcie niniejszego postępowania, lecz nie mniejszej niż kwota 2 000 000 EUR; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez Radę oczywiście błędów w ocenie, że względu na to, że umieszczenie nazwy skarżącej w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi jest nieprawidłowe, wprowadzające w błąd, nieściśle i niekompletne, i w konsekwencji w sposób oczywisty niezgodne z prawem.

2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego braku wskazania przez Radę powodów, dla których umieszczono nazwę skarżącej w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — BP Products North America przeciwko Radzie

(Sprawa T-385/11)

(2011/C 282/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BP Products North America, Inc. (Naperville, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci H.-J. Prieß i B. Sachs, oraz C. Farrar, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 443/2011 ⁽¹⁾ z dnia 5 maja 2011 r. w zakresie dotyczącym skarżącej;
- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 444/2011 ⁽²⁾ z dnia 5 maja 2011 r. w zakresie dotyczącym skarżącej; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzeń podstawowych dotyczących ceł antydumpingowych i wyrównawczych poprzez rozszerzenie rozporządzeń Rady (WE) nr 598/2009 i nr 599/2009 w sprawie przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki ⁽³⁾ na produkty biodiesla pierwotnie nieobjęte rozporządzeniami dotyczącymi ceł antydumpingowych i wyrównawczych, w miejsce przeprowadzenia nowego dochodzenia, mimo że mieszanki będące obecnie przedmiotem rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 444/2011 zostały wyraźnie wyłączone z zakresu stosowania rozporządzeń Rady (WE) nr 598/2009 i nr 599/2009.
- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie, w szczególności w odniesieniu do okoliczności, że produkty biodiesla w postaci mieszanki o niższej zawartości (nieobjęte żadnym celem) nie mogą zostać przekształcone w mieszanki o wyższej zawartości (objęte celem), zatem obejście przepisów jest w rzeczywistości niemożliwe, oraz w odniesieniu do zarzucanego skarżącej obejścia przepisów polegającego na oczywistych błędach w ekonomicznym uzasadnieniu dokonywanego przez nią wywozu.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych polegającego na braku podania w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 444/2011 odpowiedniego uzasadnienia dla rozszerzenia ostatecznych ceł na przywóz produktów biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % biodiesla lub mniej.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych w prawie Unii Europejskiej zasad niedyskryminacji i dobrej administracji poprzez nieprzyznanie skarżącej stawki cła mającej zastosowanie do „współpracujących przedsiębiorstw” pomimo faktu, że skarżąca w pełni współpracowała.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 443/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 444/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122, s. 12).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 598/2009 z dnia 7 lipca 2009 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179, s. 1) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179, s. 26).

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2011 r. — Nitrogénművek Vegyipari przeciwko Komisji

(Sprawa T-387/11)

(2011/C 282/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Republika Węgierskiej) (przedstawiciele: adwokaci Z. Tamás i M. Le Berre)

Strona pozwana: Komisja Europejska